

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 576

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 4 iulie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
272.		849.	
— Lege pentru completarea art. 7 din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice	2	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 618/2005 privind constituirea Colegiului pentru Consultarea Asociațiilor și Fundațiilor	10
894.		856.	
— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 7 din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice	2	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Administrației și Internelor din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006	10–11
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 435 din 26 mai 2006 asupra cererii formulate de președintele Consiliului Superior al Magistraturii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre autoritatea judecătorească, pe de o parte, și Președintele României și primul-ministru, pe de altă parte	3–8	857.	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
848.		— Hotărâre privind unele măsuri pentru organizarea Zilei Justiției	11
— Hotărâre privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor mijloace fixe concesionate Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., Sucursala de Transport Pitești	8–9	858.	
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE			
		276.	
		— Ordin pentru aprobarea Normelor metodologice privind modalitățile de constituire și utilizare a fondului de stimulente pentru personalul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al caselor de asigurări de sănătate	13–15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru completarea art. 7 din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — După alineatul (1) al articolului 7 din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 1.101 din 25 noiembrie 2004, se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul interconectării, furnizorul are obligația de a transmite la interfața dintre cele două rețele identitatea liniei apelante fără a o altera, modifica sau șterge.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 29 iunie 2006.
Nr. 272.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru completarea art. 7 din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 7 din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 28 iunie 2006.
Nr. 894.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 435**

din 26 mai 2006

asupra cererii formulate de președintele Consiliului Superior al Magistraturii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre autoritatea judecătorească, pe de o parte, și Președintele României și primul-ministru, pe de altă parte

În temeiul art. 146 lit. e) din Constituție și al art. 34 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, **președintele Consiliului Superior al Magistraturii**, la data de 4 aprilie 2006, a depus la Curtea Constituțională cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre autoritatea judecătorească, pe de o parte, și Președintele României și primul-ministru al Guvernului României, pe de altă parte.

Cererea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.121 din 4 aprilie 2006, constituind obiectul Dosarului nr. 544E/2006, și este structurată după cum urmează:

1. Premisele legale ale sesizării

1.1. Potrivit art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană „are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege”.

1.2. Conform art. 1 alin. (4) din Constituție „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale”.

1.3. În temeiul dispozițiilor art. 80 alin. (2) din Constituție, Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice. În acest scop, Președintele exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate.

1.4. În conformitate cu dispozițiile art. 133 alin. (1) din Constituție, „Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”, ceea ce legitimează reprezentarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a autorității judecătorești în raporturile dintre aceasta și alte autorități publice. Această legitimare rezultă și din prevederile art. 146 lit. e) din Constituție, care reglementează dreptul președintelui Consiliului Superior al Magistraturii de a sesiza Curtea Constituțională în vederea soluționării conflictelor juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice.

1.5. Comentariile doctrinare ale dispozițiilor art. 146 lit. e) din Constituție au reliefat că „prin conflicte juridice de natură constituțională trebuie să se înțeleagă nu numai cele legate de interpretarea și aplicarea unor texte legale, ci și afectarea statutului constituțional al unei puteri sau alteia”.

1.6. Prin Decizia nr. 53/2005 a Curții Constituționale s-a statuat că autoritățile care sunt susceptibile de a fi implicate într-un conflict juridic de natură constituțională sunt cele prevăzute la titlul III al Constituției.

2. Elemente esențiale ale situației de fapt

2.1. În cuprinsul cererii se arată că „Președintele României a făcut, în repetate rânduri, afirmații generalizatoare la adresa justiției și a magistraților, în general, referindu-se la «incompetență», «independență față

de lege» și «un înalt nivel al corupției»”. Se apreciază că acest conflict juridic de natură constituțională nu rezidă „în existența acestor declarații grave, ci în efectele lor juridice, fiindcă ele constituie factori de natură să genereze un dezechilibru între puterile statului și chiar un blocaj instituțional.”

Luările de poziție ale Președintelui României care au generat conflictul au fost intens mediatizate, având „un puternic impact asupra opiniei publice interne și internaționale”; cu titlu exemplificativ, sunt menționate următoarele:

— „în luna mai 2005, după o ședință extraordinară a Guvernului, Președintele României a declarat, conform «Mediafax», că justiția este «independentă în corupție și în ineficiență», iar sistemul instituțiilor statului manifestă «opunere față de reformă pentru a nu-și pierde privilegiile»;

— la 11 ianuarie 2006, participând la ședința Consiliului Superior al Magistraturii, Președintele României a afirmat, conform «Mediafax»: «aceasta (eliberarea din arest a unor infractori — n.r.) se întâmplă pentru că ori citația a fost strâmbă la colț, ori judecătorul e corupt».

În data de 20 februarie 2006, cu prilejul ședinței de bilanț a Ministerului Public, Președintele României a afirmat, între altele: «Nu pe noi ne are în față cetățeanul când se adresează justiției, ci pe judecători, nu noi am făcut împrăștierea ilegală prin hotărâri judecătorești, nu noi am dat soluții ca după ce a fost devalizată o bancă precum «Bancorex» toată lumea este nevinovată. Nu dumneavoastră, procurorii, sunteți cei care constatați nevinovății în mari acte de corupție. Așa este. Și știu că întotdeauna ați fost de cealaltă parte a baricadei în marile cazuri care s-au soluționat negativ și fără rezultat așteptat și îndreptățit în instanțe... În instanțe încă avem un nivel ridicat de corupție. Știu că adesea procurorii nu au soluții cu lovituri uneori nedrepte, dar vă cer să treceți peste ele, vă cer să înfrunțați realitățile justiției din care faceți parte.»

Aceste declarații au fost comentate pe larg în presa scrisă și au fost preluate de marea majoritate a posturilor de radio și televiziune.

La ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 10 martie 2006, Președintele României a declarat: „Până când nu se va diminua numărul petițiilor la Președinție, nu se va diminua numărul de reclamații la CEDO, până când justiția nu va începe să funcționeze, nimeni nu mă va bloca în acest mod de a acționa.”

2.2. Cu privire la primul-ministru, se arată că, la rândul său, acesta „a făcut în repetate rânduri (aprilie, mai, octombrie și noiembrie 2005, februarie și martie 2006), în cadrul unor întâlniri oficiale și conferințe de presă, afirmații de genul: „sistemul judiciar este corupt”, „în instanțe și

parchete nivelul de corupție este alarmant“ ori „în România justiția nu funcționează“, „justiția este un sistem ticăloșit“ — afirmații care au fost reflectate pe larg în mass-media.

2.3. De asemenea, se exemplifică unele declarații și afirmații ofensatoare la adresa justiției făcute de ministrul justiției, care a afirmat că „70% dintre magistrați sunt corupți“; într-un talk-show televizat din 24 septembrie 2005 ministrul justiției a afirmat, între altele, că trebuie să îi „înfricoșeze pe judecători și procurori cu dosare referitoare la ei, privitoare la corupție“, că „șpagile în dosare penale ajung la 3 milioane de euro“ și că „judecătorii câștigă bani din sistemul corupt“.

2.4. Se arată că ministrul sănătății, de asemenea, „după ce au fost pronunțate unele soluții judecătorești care i-au fost nefavorabile, a atacat furibund întregul sistem judiciar, instigând la nerespectarea acelor hotărâri judecătorești.“

3. Scurte comentarii cu privire la acuzațiile aduse puterii judecătorești

3.1. Se apreciază că astfel de exprimări sunt contrare principiilor constituționale și mai multor reglementări internaționale, cum ar fi, cu titlu de exemplu:

— pct. 4 din primul principiu cuprins în Principiile fundamentale ale Națiunilor Unite privind independența judecătorilor, adoptat de Congresul al VII-lea, desfășurat la Milano în anul 1985, și aprobat prin rezoluțiile Adunării Generale nr. 40/32 și 40/49 din același an, potrivit căruia: „Nu vor exista nici un fel de ingerințe inadecvate sau nejustificate în procesul judecătoresc.“;

— art. 2 din Carta Universală a Judecătorului, care prevede că acesta „trebuie să fie capabil să își exercite funcția fără a fi supus presiunilor sociale, economice și politice“;

— principiul 1 pct. 2 lit. d) din Recomandarea nr. R 94/12 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, care statuează că „judecătorii trebuie să pronunțe deciziile în deplină independență și să poată acționa fără restricție și fără să fie obiectul influențelor, incitărilor, presiunilor, amenințărilor ori intervențiilor directe sau indirecte din partea oricui sau pentru orice motiv.“;

— art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform căruia orice persoană „are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.“

Invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în care s-a statuat, în cauza *Sabău și Pârcălab contra României* și în cauza *Hrico contra Slovaciei*, că „instanțele au nevoie, pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, de încrederea opiniei publice, fiind deci necesar să fie protejate împotriva unor atacuri distructive lipsite de fundament“, că orice persoană „are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, stabilită de lege,“ adică de un tribunal, în sensul Convenției, independent și imparțial, precum și faptul că, „pentru ca un tribunal să poată fi considerat independent, trebuie să fie luați în considerare următorii factori: a) modul de desemnare și durata mandatului membrilor ce îl compun; b) existența unei protecții adecvate împotriva presiunilor exterioare; c) posibilitatea de a se verifica dacă el prezintă sau nu aparența de independență,“ care înseamnă încrederea pe care instanțele de judecată trebuie să o inspire justițiabililor.

3.2. Se consideră că afirmațiile Președintelui României sunt argumentate pe trei coordonate principale:

— percepția proastă a justiției la nivelul opiniei publice, constând în gradul redus de încredere a cetățenilor, astfel cum este exprimat în sondajele de opinie;

— numărul mare de petiții adresate de cetățenii români la Curtea Europeană a Drepturilor Omului și de condamnări ale României;

— memoriile, reclamațiile și plângerile adresate instituției prezidențiale, în care se fac referiri la abuzurile și corupția din justiție și reprezintă percepții subiective cu caracter generalizator, care produc efecte asupra sistemului judiciar în ceea ce privește credibilitatea și imparțialitatea judecătorilor.“

4. Normele juridice cu privire la care s-a produs conflictul

Potrivit prevederilor art. 124 alin. (3) din Constituție, „Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii“.

Președintele României, prin luările sale de poziție, „a adus atingere acestei independențe, susținând că, în timp ce procurorii își fac datoria, fiind «de cealaltă parte a baricadei în marile cazuri care s-au soluționat negativ și fără rezultat așteptat și îndreptățit în instanță...», judecătorii sunt corupți, iar soluțiile lor nu fac decât să constate nevinovăția în mari acte de corupție“.

Curtea Constituțională a statuat, prin considerentele Deciziei nr. 53/2005, că „un conflict juridic de natură constituțională între autorități publice poate fi pozitiv sau negativ, iar conflictul pozitiv «presupune acte sau atitudini concrete prin care o autoritate sau mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice»“.

Se susține că în speță există un conflict pozitiv, deoarece se încearcă substituirea judecătorului cu procurorul, care nu este independent față de puterea executivă.

De asemenea, se mai susține că opiniei publice i se poate inocula percepția că judecătorii sunt independenți numai dacă dispun arestări preventive și confirmă rechizitoriile prin condamnări.

5. Urmările conflictului juridic de natură constituțională

Se solicită Curții Constituționale să constate că prezenta cauză se deosebește în mod esențial de cauza soluționată prin Decizia nr. 53/2005, deoarece:

— părțile aflate în conflict juridic de natură constituțională sunt în mod incontestabil autorități publice prevăzute de titlul III al Constituției;

— prin acest conflict una dintre puterile statului — cea judecătorească — este pusă în mod real în pericol de a nu-și mai putea exercita atribuțiile potrivit exigențelor;

— declarațiile publice ale Președintelui României și primului-ministru cu privire la autoritatea judecătorească au creat o stare de confuzie și de tensiuni ce au degenerat într-un conflict de natură juridică, deoarece prin gravitatea și caracterul lor repetat împiedică îndeplinirea normală a atribuțiilor constituționale ale instanțelor judecătorești și parchetelor. Este fără nici o îndoială că în justiție există probleme serioase, care excedează sfera acestei cauze.“

Pierderea încrederii în justiție „a început deja să conducă la fenomene de anomie socială, în sensul că cetățenii nu vor mai apela la o justiție despre care aud mereu cele mai rele lucruri cu putință, ci își vor face dreptate singuri (cazul Chitaru), cu consecințe incalculabile privind disoluția autorității de stat.“

În concluzie, solicită admiterea cererii și pronunțarea unei decizii prin care să se constate existența conflictului juridic de natură constituțională dintre reprezentanții puterii executive și autoritatea judecătorească, dispunându-se „măsurile pe care Curtea Constituțională le va socoti necesare în vederea restabilirii ordinii constituționale, care trebuie să existe între autoritățile statului“.

Nu se propune în mod concret o modalitate de soluționare a conflictului.

În susținerea cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională, președintele Consiliului Superior al Magistraturii a depus, o dată cu aceasta, sesizările Asociației Magistratilor din România, tabelele cu semnăturile magistratilor care au solicitat sesizarea Curții Constituționale, precum și comunicate și alte materiale de presă.

În conformitate cu dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, cererea a fost comunicată părților aflate în conflict, solicitându-le să își exprime punctul de vedere asupra conținutului conflictului juridic de natură constituțională și asupra eventualelor căi de soluționare a acestuia.

Președintele României a comunicat punctul său de vedere cu adresa nr. 1.162 din 17 aprilie 2006, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.876 din 17 aprilie 2006, prin care solicită respingerea cererii formulate de președintele Consiliului Superior al Magistraturii ca inadmisibilă, având în vedere că declarațiile Președintelui României sunt declarații politice și, ca atare, intră în sfera imunității constituționale de care beneficiază Președintele în exercițiul mandatului, iar, prin natura lor, astfel de declarații nu pot genera un conflict juridic de natură constituțională.

Totodată, solicită să se constate că cererea este neîntemeiată, deoarece în cauză nu este vorba de existența vreunui conflict juridic de natură constituțională între autoritățile publice aparținând puterii executive și autoritatea judecătorească. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că toate declarațiile Președintelui României referitoare la justiție sunt asemănătoare declarațiilor făcute de-a lungul timpului de membrii Guvernului și de reprezentanții Parlamentului cu privire la activitatea justiției. Aprecieri similare au fost făcute sistematic și de reprezentanții presei ori ai societății civile, dar și de unii comisari ai Comisiei Europene. Toate aceste afirmații generale sunt declarații politice pentru care Președintele României, ca și membrii Parlamentului, potrivit art. 84 alin. (2) și art. 72 alin. (1) din Constituție, nu poate fi tras la răspundere juridică. În același sens, citează considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 53 din 28 ianuarie 2005 și nr. 148 din 16 aprilie 2003, precum și Avizul consultativ al Curții Constituționale nr. 1 din 5 iulie 1994 privind propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României. Invocă și Hotărârea din 17 decembrie 2002 a Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în Cauza *A. contra Regatului Unit*, referitoare la libertatea de exprimare.

Se mai arată că Președintele României nu și-a arogat și nu a exercitat atribuții ale puterii judecătorești, nu a instigat la nerespectarea hotărârilor judecătorești și nu a îndemnat la realizarea justiției private, astfel încât conflictul invocat de președintele Consiliului Superior al Magistraturii nu poate fi considerat ca având natură juridică, fiind doar un diferend de opinii.

Or, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze conflicte juridice de natură constituțională între autoritățile publice, care presupun o divergență cu privire la departajarea atribuțiilor puterilor în stat. De altfel, în state precum Austria sau Elveția un conflict juridic de natură constituțională poate să apară între autoritățile aflate în poziții diferite pe plan ierarhic. În aceste state competența

de a distribui atribuțiile în stat aparține confederației, iar conflictele de competență sunt generate de distribuirea neechilibrată a competențelor. În alte state, precum Franța, „simplele declarații ale unor persoane publice alese precum parlamentarii sau șeful statului cu privire la activitatea unei alte puteri, fie ea și putere judecătorească, nu constituie conflict juridic de natură constituțională atât timp cât nu afectează statutul și atribuțiile autorității respective“.

În concluzie, solicită respingerea cererii formulate de președintele Consiliului Superior al Magistraturii, pentru următoarele motive:

— afirmațiile Președintelui României nu sunt de natură „a pune în pericol în mod real puterea judecătorească și de a o face să nu își mai poată exercita atribuțiile potrivit exigențelor“, întrucât aceste afirmații nu au produs și nici nu pot produce blocaje instituționale ori să afecteze statutul magistratilor și independența acestora;

— declarațiile publice ale Președintelui României nu aduc atingere îndeplinirii normale a atribuțiilor constituționale ale instanțelor judecătorești și parchetelor, întrucât aceste autorități beneficiază de independență în exercitarea propriilor atribuții, fapt ce a fost evidențiat și prin rapoartele instituțiilor europene de monitorizare a activității autorității judecătorești. În acest sens citează paragraful cuprins la Capitolul 24 „Justiție și afaceri interne“ al Raportului de țară al Comisiei Europene din 25 octombrie 2005, având următorul cuprins: „Legislația existentă în domeniul luptei anti-corupție trebuie aplicată riguros, iar corupția din structurile de aplicare a legii trebuie atacată ferm. Mai mult, trebuie să existe o implementare total transparentă, responsabilă și strictă a tuturor codurilor etice și deontologice pentru funcționarii publici, însoțită de o aplicare consecventă a pedepselor penale pentru a transmite un mesaj puternic de descurajare a faptelor de corupție.“

Primul-ministru al Guvernului României a comunicat punctul său de vedere cu adresa nr. 5/3.046 din 18 aprilie 2006, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.900 din 18 aprilie 2006, prin care, pentru motive identice cu cele invocate în punctul de vedere al Președintelui României, solicită respingerea cererii ca fiind inadmisibilă și neîntemeiată. Consideră că în prezenta cauză nu pot fi reținute acte și acțiuni concrete ale primului-ministru prin care să se fi produs împiedicarea îndeplinirii normale a atribuțiilor constituționale ale autorității judecătorești, iar opiniile sale politice referitoare la justiție nu au reprezentat o subrogare în atribuțiile și competențele instanțelor judecătorești, nu au constituit o ingerință în actul de înfăptuire a justiției, de natură să producă efecte juridice, deci să realizeze conținutul conflictului juridic de natură constituțională. Mai arată că primul-ministru, fiind consecvent obiectivelor cuprinse în programul de guvernare, urmărește îndeaproape procesul de făurire a reformei în domeniul justiției, exprimându-și opiniile politice în acest sens, fără ca să producă blocaje de natură instituțională sau să afecteze statutul magistratilor și independența acestora.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii nu a comunicat punctul de vedere solicitat.

Dezbaterile asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională au avut loc la data de 8 mai 2006 și s-au desfășurat potrivit prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu citarea părților și ascultarea concluziilor reprezentanților acestora, fiind consemnate în încheierea de la acea dată.

Curtea, având nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea la data de 26 mai 2006.

CURTEA,

examinând cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională, formulată de președintele Consiliului Superior al Magistraturii, documentele anexate la cerere, punctul de vedere al Președintelui României și cel al primului-ministru al Guvernului României, raportul întocmit de judecătorul-raportor și documentele anexate la acesta, susținerile reprezentanților autorităților publice aflate în conflict, având în vedere dispozițiile Constituției, precum și cele ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă potrivit dispozițiilor art. 146 lit. e) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 34 și 35 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra conflictului juridic de natură constituțională dintre autoritățile publice.

Potrivit prevederilor art. 146 lit. e) din Constituția revizuită și republicată, Curtea Constituțională „*soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii*”.

În consecință, Curtea Constituțională este competentă să examineze dacă există sau nu conflict juridic de natură constituțională între autoritatea judecătorească, pe de o parte, și Președintele României și primul-ministru, pe de altă parte.

În cerere se afirmă, în esență, că acest conflict rezidă în efectele juridice produse de luările de poziție ale reprezentanților celor două autorități publice, care sunt de natură să afecteze statutul constituțional al autorității judecătorești, aducând atingere dispozițiilor art. 124 alin. (3) din Constituție, referitoare la independența judecătorilor.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate prin luările de poziție ale Președintelui României și primului-ministru sunt următoarele:

— Art. 1 alin. (4): „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale.*”;

— Art. 80 alin. (2): „*Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice. În acest scop, Președintele exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate.*”;

— Art. 124 alin. (3): „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.*”;

— Art. 133. alin. (1): „*Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.*”

Dispozițiile din actele juridice internaționale pretins încălcate prin aceleași luări de poziție sunt următoarele:

— punctul 4 al primului principiu cuprins în Principiile fundamentale ale Națiunilor Unite privind independența judecătorilor, adoptate de Congresul al VII-lea al Națiunilor Unite, desfășurat la Milano în anul 1985, și aprobate prin rezoluțiile Adunării Generale nr. 40/32 din 29 noiembrie 1985 și nr. 40/146 din 13 decembrie 1985, potrivit căreia: „*Justiția se exercită la adăpostul oricărei intervenții nejustificate sau ingerințe, iar hotărârile judecătorești nu pot face obiect al revizuirii. Acest principiu nu aduce atingere dreptului puterii judecătorești de a proceda la revizuire [...] potrivit legii.*”;

— fraza a doua din art. 2 din Carta Universală a Judecătorului, aprobată de Asociația Internațională a Judecătorilor la reuniunea Consiliului Central de la Taipei în anul 1999, care prevede că „[...] *Judecătorul, în calitate de*

deținător al unei funcții judecătorești, trebuie să fie capabil să își exercite competența judecătorească fără să fie supus presiunilor sociale, economice și politice [...]”;

— principiul 1 pct. 2 lit. d) din Recomandarea nr. R(94) 12 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre cu privire la independența, eficiența și rolul judecătorilor, care stabilește că „*Judecătorii trebuie să pronunțe deciziile în deplină independență și să poată acționa fără restricții și fără să fie obiectul influențelor, incitărilor, presiunilor, amenințărilor sau intervențiilor directe ori indirecte, din partea oricui, sau pentru orice motiv*”;

— art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, partea referitoare la dreptul oricărei persoane „*la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege*”.

Se susține în cerere că luările de poziție ale reprezentanților autorităților publice implicate în conflict sunt contrare și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în materia independenței justiției.

Curtea, luând în considerație punctele de vedere comunicate, reține că reprezentanții puterii executive, părți implicate în conflict, solicită respingerea cererii formulate, în principal, ca inadmisibilă, iar în subsidiar, ca neîntemeiată.

1. **Cu privire la cauzele de inadmisibilitate a cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională**

În punctul de vedere al Președintelui României se susține că, având în vedere caracterul politic al declarațiilor ce fac obiectul sesizării, cererea este inadmisibilă deoarece în exercitarea mandatului acesta beneficiază de imunitate cu privire la astfel de declarații.

Primul-ministru consideră că cererea este inadmisibilă în ceea ce-l privește, deoarece afirmațiile sale privitoare la justiție reprezintă opinii politice care sunt expresia exercitării libertății fundamentale garantate de Constituție, și anume libertatea de exprimare. Opiniile politice nu produc efecte juridice, ci ele reprezintă expresia preocupărilor societății cu referire la probleme de interes major.

Față de motivele invocate în susținerea punctelor de vedere privind inadmisibilitatea, Curtea Constituțională reține că pentru soluționarea acestora este esențial să se stabilească dacă *garanția constituțională a imunității mandatului* are menirea, în speță, să împiedice controlul de constituționalitate.

Imunitatea mandatului de demnitate publică este reglementată de Legea fundamentală la art. 72 alin. (1), având ca titlu marginal „*Imunitatea parlamentară*”, potrivit căruia „*Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului*”. În conformitate cu dispozițiile art. 84 alin. (2) din Constituție, „*Președintele României se bucură de imunitate. Prevederile articolului 72 alineatul (1) se aplică în mod corespunzător*”. Analizând semnificația juridică a instituției imunității, Curtea constată că aceasta este o garanție constituțională, o măsură de protecție juridică a mandatului, care are menirea să asigure independența titularului mandatului față de orice presiuni exterioare sau abuzuri. Interdicția de tragere la răspundere prevăzută la art. 72 alin. (1) din Constituție are ca efect lipsa răspunderii juridice pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, iar organele competente să stabilească răspunderea juridică sunt instanțele judecătorești în temeiul art. 126 alin. (1) din Constituție

care are următorul cuprins: „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*“

Examinând susținerea primului-ministru referitoare la inadmisibilitatea cererii, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită. Astfel, în practica sa jurisdicțională, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că exercițiul libertății de exprimare poate fi supus unor limitări atunci când este vizată administrarea justiției. Cu privire la efectele declarațiilor politice, Curtea Constituțională a reținut prin Decizia nr. 53/2005 că, în anumite circumstanțe, declarațiile politice pot genera conflicte de natură juridică între autorități publice.

Pentru toate acestea, Curtea constată că examinarea și soluționarea pe fond a cererii formulate de președintele Consiliului Superior al Magistraturii nu este împiedicată de existența vreunei cauze de inadmisibilitate.

2. Cu privire la temeinicia cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra unei cereri de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională, creat între autorități publice, respectiv între Președintele României și Parlament, prin Decizia nr. 53 din 28 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 17 februarie 2005. În acea decizie Curtea Constituțională a statuat asupra conflictului juridic de natură constituțională între autorități publice, în sensul că acesta „presupune acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate sau mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe, care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice, ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței sau în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor. Or, un asemenea conflict de natură constituțională nu a fost creat prin declarațiile examinate, care nu au produs niciun efect juridic.

Curtea constată că opiniile, judecățile de valoare sau afirmațiile titularului unui mandat de demnitate publică, referitoare la alte autorități publice, nu constituie prin ele însele conflicte juridice între autorități publice. Părerile sau propunerile privind modul cum acționează ori ar trebui să acționeze o anumită autoritate publică sau structurile acesteia, chiar critice fiind, nu declanșează blocaje instituționale dacă nu sunt urmate de acțiuni sau inacțiuni de natură să împiedice îndeplinirea atribuțiilor constituționale ale acelor autorități publice. Asemenea păreri ori propuneri rămân în cadrul limitelor libertății de exprimare a opiniilor politice, cu îngrădirile prevăzute de art. 30 alin. (6) și (7) din Constituție“.

Interdicțiile prevăzute de art. 84 alin. (1) din Constituție potrivit căruia, „*În timpul mandatului, Președintele României nu poate fi membru al unui partid și nu poate îndeplini nicio altă funcție publică sau privată*“ „nu exclud însă posibilitatea exprimării, în continuare, a opiniilor politice, a angajamentelor și a scopurilor prezentate în programul său electoral ori să militeze și să acționeze pentru realizarea acestora, cu respectarea prerogativelor constituționale“.

Curtea constată că nu există alte motive întemeiate pe dispozițiile și pe principiile Constituției care să justifice reconsiderarea acestor teze.

În acest sens, Curtea subliniază că, în activitatea de îndeplinire a mandatelor constituționale ce le revin, reprezentanții autorităților publice, prin pozițiile pe care le exprimă, au obligația de a evita crearea unor stări

conflictuale între puteri. Statutul constituțional al Președintelui și al primului-ministru, precum și rolul acestora în cadrul democrației constituționale îi obligă să își aleagă forme adecvate de exprimare, astfel încât criticile pe care le fac la adresa unor puteri ale statului să nu se constituie în elemente ce ar putea genera conflicte juridice **de natură constituțională** între acestea.

În plus, în prezenta cauză, Curtea Constituțională își însușește argumentele din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la aprecierea limitelor libertății de exprimare atunci când se discută aspecte privind administrarea justiției. Această instanță internațională a statuat că „presa reprezintă unul dintre mijloacele de care dispun responsabilii politici și opinia publică spre a se asigura că judecătorii se achită de înaltele lor responsabilități, conform scopului misiunii ce le este încredințată. Se cuvine totuși să se țină seama de rolul deosebit ce revine puterii judecătorești în societate. Ca garant al justiției, valoare fundamentală a statului de drept, **acțiunea sa are nevoie de încrederea cetățenilor**; de aceea, poate să apară **necesară protejarea ei împotriva unor atacuri distructive lipsite de fundament serios**, mai ales că magistrații sunt ținuti de obligația de rezervă care-i împiedică să reacționeze într-o anumită situație“. (Cazul *Prager și Oberschlick împotriva Austriei* — 1995).

Cu toate că starea tensionată dintre autoritățile menționate nu a generat un conflict juridic de natură constituțională, totuși Curtea Constituțională observă că este reală susținerea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii că atât Președintele României, cât și primul-ministru, în repetate rânduri, au criticat unele aspecte ale activității de înfăptuire a justiției. Nu se poate reține însă că a fost vizată autoritatea judecătorească în ansamblu, ca una dintre puterile statului, ci că au fost vizate doar unele dintre instanțele judecătorești ori unii dintre judecători, ca reprezentanți ai acestei puteri. De asemenea, se constată că nu există elemente concrete din care să rezulte că starea conflictuală verbală dintre Președintele României și autoritatea judecătorească ar fi produs efecte juridice de natură să conducă la un blocaj instituțional ori să împiedice exercitarea prerogativelor constituționale ale vreunei autorități publice, care ar putea fi remediate doar prin pronunțarea de către Curtea Constituțională a unei soluții susceptibile de executare.

În final, Curtea mai reține că, în mod evident, libertatea de exprimare și de critică este indispensabilă democrației constituționale, însă ea trebuie să fie respectuoasă, chiar și atunci când exprimă o atitudine critică fermă. Întrucât independența autorității judecătorești este garantată prin Constituție, Curtea consideră că este imperioasă o protejare efectivă, în sens constituțional, a magistraților împotriva atacurilor și denigrărilor de orice natură ar fi ele, aceasta cu atât mai mult cu cât magistrații, care sunt lipsiți de orice drept de replică în legătură cu activitatea lor de restabilire a ordinii juridice, ar trebui să poată conta pe sprijinul celorlalte puteri ale statului, cea legislativă și cea executivă.

Având în vedere considerentele expuse în prezenta decizie, dispozițiile art. 146 lit. e) din Constituție, precum și prevederile art. 11 alin. (1) lit. A.e), ale art. 34 și ale art. 35 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că declarațiile Președintelui României, domnul Traian Băsescu, și ale primului-ministru, domnul Călin Popescu-Tăriceanu, nu au dat naștere unui conflict juridic de natură constituțională între autoritățile publice — autoritatea judecătorească, pe de o parte, și Președintele României și primul-ministru, pe de altă parte — în înțelesul prevederilor art. 146 lit. e) din Constituție.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, primului-ministru și Consiliului Superior al Magistraturii și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 26 mai 2006 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Kozsokár Gábor, Petre Ninosu, Ion Predescu și Șerban Viorel Stănoiu, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor mijloace fixe concesionate Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., Sucursala de Transport Pitești

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor mijloace fixe aflate în concesiunea Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., Sucursala de Transport Pitești, amplasate în Stația electrică 220/110 kV Slatina, în Liniile Electrice Aeriene (LEA) de 220 kV Grădiște—Slatina, LEA 220 kV Ișalnița—Grădiște, în LEA 220 kV Craiova Nord—Slatina, precum și în LEA 400 kV Țânțăreni—Slatina, în LEA 400 kV Porțile de Fier—Slatina,

LEA 400 kV Slatina—București Sud și LEA 400 kV Slatina—Drăgănești-Olt, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Trecerea în domeniul privat al statului se face în vederea scoaterii din funcțiune și a valorificării, în condițiile legii, a mijloacelor fixe prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. va efectua operațiunile prevăzute la art. 2.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul economiei și comerțului,
Codruț Ioan Șereș
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

DATELE DE IDENTIFICARE

a mijloacelor fixe care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, aflate în concesiunea Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” – S.A., Sucursala de Transport Pitești

Denumirea obiectivului	Nr. MFP	Denumirea mijlocului fix și procentul de casare	Nr Inventar	Valoarea de Inventar Totală (LEI)	Valoare de inventar care se casează (LEI)
Stația 220/110 kV Slatina	62177	2 buc Celule 220 kV	325811100 și 325830000	481.235	481.235
LEA 220 kV Craiova Nord - Slatina	62125	Dezafectare 519 m din traseul LEA 220 kV Craiova Nord - Slatina ceea ce reprezintă 1,65% din valoarea de inventar	222930000	7.177.960	101.893
LEA 220 kV Ișalnița - Gradistea	99912	Dezafectare 912 m din traseul LEA 220 kV Ișalnița - Slatina ceea ce reprezintă 2,90% din valoarea de inventar	222951000	9.949.618	96.526
LEA 220 kV Grădiște - Slatina	62126	Dezafectare 912 m din traseul LEA 220 kV Grădiște - Slatina ceea ce reprezintă 3,91% din valoarea de inventar	22294000	4.606.381	180.109
LEA 400 kV Țânțăreni - Slatina	62101	Dezafectare 1573,36 m din traseul LEA 400 kV Țânțăreni - Slatina ceea ce reprezintă 3,14% din valoarea de inventar	223020000	22.239.587	428.632
LEA 400 kV Porțile de Fier - Slatina	62106	Dezafectare 2.054,74 m din traseul LEA 400 kV Porțile de Fier - Slatina ceea ce reprezintă 4,96% din valoarea de inventar	223030000	18.781.166	466.222
LEA 400 kV Slatina – București Sud	99835	Dezafectare 2.117,53m din traseul LEA 400 kV Slatina – București Sud ceea ce reprezintă 3,59% din valoarea de inventar	223010000	27.171.594	671.100
LEA 400 kV Slatina – Drăgănești Olt	99857	Dezafectare 2.170,31 m din traseul LEA 400 kV Slatina – Drăgănești Olt ceea ce reprezintă 6,32% din valoarea de inventar	223060000	1.048.202	66.246
TOTAL				91.455.743	2.491.981

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 618/2005 privind constituirea
Colegiului pentru Consultarea Asociațiilor și Fundațiilor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 618/2005 privind constituirea Colegiului pentru Consultarea Asociațiilor și Fundațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 6 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 4 se abrogă.**

2. **Articolul 5 va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — (1) Colegiul se întrunește de cel puțin două ori pe an, la cererea primului-ministru sau la propunerea membrilor, în condițiile stabilite de regulamentul intern.

(2) Membrii Colegiului adoptă regulamentul intern în baza căruia își desfășoară activitatea.“

3. **Articolul 6 va avea următorul cuprins:**

„Art. 6. — (1) Lucrările Colegiului sunt coordonate de către primul-ministru.

(2) În funcție de problematica supusă dezbaterii, la lucrările Colegiului pot participa, în calitate de invitați, reprezentanți ai altor organizații neguvernamentale, ai administrației publice sau experți independenți.“

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

București, 28 iunie 2006.
Nr. 849.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind suplimentarea bugetului Ministerului Administrației și Internelor
din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (4) și (5) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 11 lit. b) din Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Administrației și Internelor pe anul 2006 din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006, cu suma de 37.000 mii lei (RON), conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Pentru asigurarea fondurilor prevăzute la alin. (1) se suplimentează Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului

cu suma de 37.000 mii lei (RON) din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Administrației și Internelor pe anul 2006.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Paul Victor Dobre,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 28 iunie 2006.
Nr. 856.

ANEXĂ

SITUAȚIE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Administrației și Internelor din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006

Explicații	Cod	Suma — mii lei — (RON)
CHELTUIELI — TOTAL GENERAL	5000	37.000
BUGET DE STAT	5001	37.000
CHELTUIELI DE PERSONAL	10	679
BUNURI ȘI SERVICII	20	34.521
ACTIVE NEFINANCIARE	71	1.800
AUTORITĂȚI PUBLICE ȘI ACȚIUNI EXTERNE	5101	137
BUNURI ȘI SERVICII	20	137
ORDINE PUBLICĂ ȘI SIGURANȚĂ NAȚIONALĂ	6101	36.863
CHELTUIELI DE PERSONAL	10	679
BUNURI ȘI SERVICII	20	34.384
ACTIVE NEFINANCIARE	71	1.800

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind unele măsuri pentru organizarea Zilei Justiției

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 364/1994 privind instituirea „Zilei Justiției“, Ziua Justiției este organizată pe data de 9 iulie 2006.

Art. 2. — Se aprobă alocarea unei sume de 20.000 lei din bugetul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii,

în vederea organizării Zilei Justiției pe data de 9 iulie 2006.

Art. 3. — Se aprobă punerea la dispoziția Consiliului Superior al Magistraturii de către Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ a unui spațiu corespunzător, în mod gratuit, pentru ziua de 9 iulie 2006.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Monica Luisa Macovei

Ministrul delegat pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,

Radu Stroe

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind suplimentarea bugetului Ministerului Justiției din Fondul de rezervă bugetară
la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 11 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Justiției, la capitolul 68.01 „Asigurări și asistență socială“, titlul VIII „Asistență socială“, articolul „Ajutoare sociale“, alineatul „Ajutoare sociale în numerar“, cu suma de 3.502 mii lei (RON), la capitolul 61.01 „Ordine publică și siguranță națională“, titlul I „Cheltuieli de personal“, articolul „Cheltuieli salariale în natură“, alineatul „Uniforme și echipament obligatoriu“, cu suma de 8 mii lei (RON), pentru Direcția Generală de Protecție și

Anticorupție, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006.

Art. 2. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Justiției pe anul 2006.

Art. 3. — Ministerul Justiției răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumelor alocate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 28 iunie 2006.
Nr. 858.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind numirea doamnei Filip Cătălina în funcția de curier personal în cadrul
Cancelariei Primului-Ministru**

În temeiul prevederilor art. 15 lit. c) și ale art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite următoarea decizie:

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a funcția de curier personal în cadrul Cancelariei Primului-prezentei decizii, doamna Filip Cătălina se numește în Ministru — Cabinetul Primului-Ministru.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

București, 3 iulie 2006.
Nr. 83.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind modalitățile de constituire și utilizare a fondului de stimulente pentru personalul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al caselor de asigurări de sănătate

În temeiul prevederilor art. 281 alin. (2) și ale art. 285 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, văzând Referatul de aprobare al Direcției generale planificare și relații cu furnizorii nr. DGA/III/627 din 15 mai 2006,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind modalitățile de constituire și utilizare a fondului de stimulente pentru personalul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al caselor de asigurări de sănătate, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al caselor de asigurări de sănătate vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Cristian Vlădescu

București, 27 iunie 2006.
Nr. 276.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

privind modalitățile de constituire și utilizare a fondului de stimulente pentru personalul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al caselor de asigurări de sănătate

CAPITOLUL I

Fondul de stimulente

Art. 1. — Personalul din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, precum și cel din instituțiile care administrează, monitorizează și gestionează bugetele pentru care se face colectarea contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate, respectiv casele de asigurări de sănătate, pot beneficia de stimulente lunare și trimestriale, potrivit legii.

Art. 2. — (1) Fondul de stimulente ce se poate acorda personalului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și personalului caselor de asigurări de sănătate se constituie prin virarea de către Ministerul Finanțelor Publice a unei cote de 2,5% din sumele încasate la bugetul fondului prin executarea silită de către Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(2) Fondul pentru acordarea de stimulente se mai constituie și prin reținerea unei cote de 5% din sumele încasate la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, de casele de asigurări de sănătate, din executare silită și din majorările de întârziere aferente.

(3) În sensul celor menționate la alin. (2), sunt supuse procedurii de executare silită persoanele fizice autorizate să desfășoare activități independente (care realizează venituri din profesii liberale, venituri comerciale sau venituri din drepturile de proprietate intelectuală), persoanele fizice care

nu au calitatea de salariat, dar sunt obligate să se asigure, și nu se încadrează în prevederile art. 213 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, persoanele fizice care se asigură facultativ, precum și asociații unici ai societăților comerciale cu răspundere limitată.

(4) În sensul celor menționate la alin. (2), sumele încasate la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate sunt cele asupra cărora a fost începută procedura de executare silită prin comunicarea somației în condițiile legii, însoțită de copia de pe titlul executoriu, ca urmare a:

a) plății efective efectuate din proprie inițiativă de debitor;

b) plății efective efectuate de un terț, persoană fizică sau juridică, care își asumă obligația de plată în numele debitorului sau alături de acesta, potrivit legii, printr-un angajament de plată sau printr-un act încheiat;

c) vârsămintelor efectuate ca urmare a înființării popririi, de către orice terț, persoană fizică, societate bancară sau altă persoană juridică, care deține sau datorează sume de bani debitorului;

d) valorificării bunurilor mobile sau imobile în cadrul procedurii de executare silită.

Art. 3. — (1) Sumele aferente fondului de stimulente constituit potrivit art. 2 alin. (1) se virează de Ministerul

Finanțelor Publice, până la data de 5 a lunii curente pentru luna precedentă, în contul colector RO73TREZ7005001XXX000020, deschis în acest scop pe seama Casei Naționale de Asigurări de Sănătate la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

(2) Cota de 15% din fondul de stimulente constituit potrivit art. 2 alin. (2) se virează de către casele de asigurări de sănătate, până la data de 5 a lunii curente pentru luna precedentă, în contul colector al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate RO73TREZ7005001XXX000020, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

Art. 4. — Pentru Casa Națională de Asigurări de Sănătate și casele de asigurări de sănătate fondul de stimulente se formează din fondurile constituite potrivit art. 2 alin. (1) și (2).

Art. 5. — Fondul de stimulente constituit potrivit art. 2 alin. (1), virat de Ministerul Finanțelor Publice în contul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, se repartizează după cum urmează:

— o cotă de 78% caselor de asigurări de sănătate;

— o cotă de 22% se reține la Casa Națională de Asigurări de Sănătate.

Cota de 78% reprezentând fondul de stimulente destinat caselor de asigurări de sănătate se repartizează astfel:

a) 70% din sumă se repartizează direct caselor de asigurări de sănătate, ca rezultat al eforturilor depuse în aplicarea procedurilor legale de recuperare a creanțelor la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate;

b) 30% din sumă se repartizează caselor de asigurări de sănătate în funcție de ponderea fondului de salarii în fondul total de salarii, care să reflecte efortul fiecărei case de asigurări de sănătate în gestionarea Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.

Art. 6. — Fondul de stimulente constituit potrivit art. 2 alin. (2) se repartizează astfel:

— o cotă de 85% din suma totală rămâne la nivelul caselor de asigurări de sănătate și se utilizează pentru stimularea personalului propriu;

— o cotă de 15% din suma totală se virează de către casele de asigurări de sănătate la Casa Națională de Asigurări de Sănătate pentru stimularea personalului acesteia.

CAPITOLUL II

Repartizarea fondului de stimulente

Art. 7. — Fondul de stimulente se repartizează de președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru structurile proprii și pentru casele de asigurări de sănătate, pe baza criteriilor stabilite în prezentele norme metodologice, la propunerea:

a) conducerii direcțiilor generale, direcțiilor și serviciilor, cu avizul directorului general, la nivelul structurilor Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;

b) conducerii caselor de asigurări de sănătate, la nivelul structurilor acestora.

CAPITOLUL III

Criteriile de repartizare a fondurilor de stimulente

Art. 8. — În aplicarea prevederilor art. 7 se stabilesc următoarele criterii de repartizare:

A. pentru personalul din Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS):

1. contribuția deosebită la realizarea sarcinilor CNAS;

2. contribuția la inițierea, elaborarea și avizarea actelor normative care să asigure o mai bună gestionare a sistemului;

3. competența profesională, cunoștințele în domenii conexe;

4. creativitatea, puterea de sinteză și loialitatea față de instituție;

5. asumarea responsabilității și eficiența în îndeplinirea sarcinilor de serviciu;

6. disponibilitatea pentru realizarea unor activități suplimentare datorate unor situații neprevăzute, de urgență sau cu grad crescut de dificultate;

7. spiritul de inițiativă și capacitatea de a implementa soluții noi;

8. adaptabilitatea, flexibilitatea și capacitatea de soluționare a problemelor din sfera de competență;

9. capacitatea de autoperfecționare și de valorificare a experienței dobândite;

10. contribuția la buna organizare și funcționare a activității CNAS;

11. timpul de muncă efectiv lucrat în luna pentru care se acordă stimulentele;

12. conduita în timpul serviciului;

B. pentru personalul din casele de asigurări de sănătate (CAS):

1. contribuția efectivă la activitatea de identificare a debitorilor, de urmărire și încasare prin executare silită a debitorilor restanți;

2. contribuția personală pentru aplicarea corectă a procedurilor de executare silită;

3. frecvența, valoarea și dificultatea încasării debitorilor din executarea silită;

4. competența profesională dovedită și disponibilitatea la sarcini în îndeplinirea atribuțiilor;

5. contribuția deosebită la realizarea sarcinilor CAS;

6. competența profesională, cunoștințele în domenii conexe;

7. creativitatea, puterea de sinteză și loialitatea față de instituție;

8. contribuția la buna organizare și funcționare a activității din aparatul propriu al CAS și la aplicarea legislației specifice în domeniul asigurărilor sociale de sănătate și a reglementărilor emise de CNAS;

9. timpul de muncă efectiv lucrat în luna pentru care se acordă stimulentele;

10. conduita în timpul serviciului.

CAPITOLUL IV

Aprobarea nominală a stimulentei

Art. 9. — (1) Aprobarea nominală a persoanelor din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate care

beneficiază de stimulente se face de către președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, la propunerea directorului general. Listele nominale vor fi avizate de conducerea direcțiilor și serviciilor din structura Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

(2) Aprobarea nominală pentru directorii generali din casele de asigurări de sănătate se face de către președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

(3) Aprobarea nominală a persoanelor din structura caselor de asigurări de sănătate se face de către directorii generali ai acestora, pentru: directori, medicul-șef și pentru personalul din subordine, iar pentru restul personalului, la propunerea conducerii compartimentelor din structura caselor de asigurări de sănătate.

Art. 10. — Cuantumul lunar al stimulentele individuale poate fi:

a) cel mult 3 salarii de bază, pentru personalul de specialitate din Casa Națională de Asigurări de Sănătate și casele de asigurări de sănătate, inclusiv pentru cei care ocupă funcții de conducere, precum și pentru personalul angajat în cadrul cabinetului demnitarului, cu excepția funcțiilor de demnitate publică numite în condițiile legii;

b) cel mult un salariu de bază pentru celălalt personal al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al caselor de asigurări de sănătate, care ocupă funcții în structurile administrative, de aprovizionare, secretariat, deservire, care contribuie la buna desfășurare a activității.

CAPITOLUL V

Plata stimulentele și evidențierea în contabilitate

Art. 11. — Plata stimulentele aprobate se face în cursul lunii sau al trimestrului curent pentru luna sau trimestrul precedent.

Art. 12. — (1) Stimulentele acordate personalului din Casa Națională de Asigurări de Sănătate și din casele de asigurări de sănătate nu fac parte din salariul de bază, nu se suportă din fondul de salarii, iar asupra lor unitatea nu calculează contribuția de asigurări sociale, contribuția de asigurări sociale de sănătate și contribuția de asigurări de somaj.

(2) Stimulentele aprobate sunt supuse impozitării, potrivit legii, iar asupra lor se calculează contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajat.

Art. 13. — Înregistrarea în contabilitate a operațiunilor privind utilizarea fondului de stimulente se efectuează în conturi analitice distincte, potrivit monografiei contabile prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

Art. 14. — Execuția fondului de stimulare pentru personalul din Casa Națională de Asigurări de Sănătate și din casele de asigurări de sănătate se raportează trimestrial, odată cu darea de seamă contabilă pentru „Instituții publice“, prin formularele privind „Disponibil din mijloace cu destinație specială“.

Art. 15. — Sumele rămase necheltuite la finele anului se raportează în anul următor și se utilizează cu aceeași destinație.

ANEXĂ
la normele metodologice

MONOGRAFIE privind modul de înregistrare în evidența contabilă a utilizării fondului pentru stimularea personalului

Nr. crt.	Explicații	Debit	Credit
1.	Evidențierea drepturilor bănești convenite angajaților, reprezentând sume acordate din fondul pentru stimularea personalului	647	4281
2.	Evidențierea reținerilor reprezentând impozit și contribuția pentru asigurări sociale de sănătate	4281	% 444 431
3.	Virarea impozitului și a contribuției pentru asigurări sociale de sănătate	% 444 431	550
4.	Ridicarea numerarului din bancă în vederea achitării drepturilor convenite angajaților	581 5311	550 581
5.	Achitarea în numerar a drepturilor angajaților	4281	5311
6.	Evidențierea drepturilor bănești convenite angajaților, plătite prin card	4281	4282
7.	Alimentarea cardurilor angajaților, reprezentând sume acordate din fondul pentru stimularea personalului	4282	550

PUBLICAREA ANUNȚURILOR ÎN MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A III-A

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“ vă pune la dispoziție acest material informativ pentru o mai bună cunoaștere a datelor necesare publicării anunțurilor în Partea a III-a a Monitorului Oficial al României.

Cererile care conțin toate datele necesare publicării anunțului pot fi expediate prin poștă sau pot fi depuse direct la sediul Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ - Centrul pentru relații cu publicul din București, șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5 (cod poștal 050651).

Programul de lucru cu publicul în cadrul Centrului: luni - joi - 8,00 - 15,00; vineri - 8,00 - 13,00.

Taxa de publicare pentru anunțurile depuse direct se achită la casieria din incinta Centrului pentru relații cu publicul.

Cererile expediate prin poștă trebuie să aibă anexată chitanța poștală în original sau în copie, pentru confirmarea plății taxei de publicare. Taxa este de 12 RON, sumă ce va fi achitată în contul Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, cont menționat în caseta tehnică a oricărui monitor oficial (cont nr. RO55RNCB0082006711100001, BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ - S.A., Sucursala „UNIREA“, București, iar pentru persoanele juridice bugetare - cont nr. RO12TREZ7005069XXX000531, DIRECȚIA DE TREZORERIE ȘI CONTABILITATE PUBLICĂ A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI); C.U.I. 427282, Atribut fiscal R.

Exemplarele Monitorului Oficial, Partea a III-a, se pot cumpăra de la librăria din incinta Centrului pentru relații cu publicul sau se expediază prin poștă, numai la cererea expresă a celui interesat, cu plata anticipată a ziarului (0.30 RON/exemplar).

DATELE NECESARE PUBLICĂRII ANUNȚURILOR

- I. **Permis de conducere** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; categoria permisului; numărul permisului; anul eliberării; organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza organului de poliție emitent în original.
- II. **Certificat de înmatriculare** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice; seria certificatului; numărul de înmatriculare a autovehiculului; data eliberării; organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza organului de poliție emitent în original.
- III. **Carte de identitate auto** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice; seria cărții de identitate a autovehiculului, numărul de identificare a autovehiculului, data eliberării, organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza reprezentanței R.A.R. în original.
- IV. **Livret militar** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul livretului; data eliberării; organul emitent; pe ce nume a fost eliberat. Datele se obțin de la organul emitent.
- V. **Carnet de muncă** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; denumirea organului emitent la data eliberării actului; pe ce nume a fost eliberat. Datele se obțin de la organul emitent sau de la ultimul loc de muncă.
- VI. **Act de studii** - Numele, prenumele, inițiala tatălui și adresa completă ale solicitantului; felul, seria și numărul actului; numărul și data la care au fost înregistrate în evidențele unității de învățământ emitente; anul absolvirii; organul emitent, cu denumirea de la data eliberării. Datele se obțin de la instituția care a eliberat actul.
- VII. **Titlu de proprietate** - Numele, prenumele, inițiala tatălui și adresa solicitantului; numărul titlului; data eliberării; comisia care l-a eliberat. În cazul în care anunțul se face de către altă persoană decât titularul actului, este necesar să se precizeze în cerere în ce calitate se face anunțul și să se anexeze documentul care dovedește această calitate, în original sau copie. Obligativu se anexează adeverință de la comisia emitentă.
- VIII. **Certificat de revoluționar** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; comisia care l-a eliberat. Cererea trebuie să fie însoțită de o copie a certificatului pierdut sau de o adeverință eliberată de asociația de revoluționari, care să confirme datele menționate în cerere.
- IX. **Carnet de marinar, certificat de competență pentru personalul navigant maritim și maritim-portuar, documente de atestare pentru personalul navigant fluvial** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria; data eliberării; organul emitent.
- X. **Brevete și certificate de capacitate pentru personalul navigant maritim** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria; data eliberării; organul emitent.
- XI. **Autorizația instructorului de conducere auto independent** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; numărul; data eliberării; organul emitent.
- XII. **Brevete** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; denumirea decorației, gradul și clasa acesteia; numărul și data decretului de conferire; numele și prenumele posesorului, inițiala tatălui.
- XIII. **Act de naționalitate al navei** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice (proprietar sau utilizator); felul actului; numărul și data actului; organul emitent. În cazul persoanei juridice, cererea va fi semnată de reprezentantul legal și ștampilată.
- XIV. **Permis de armă** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; organul emitent. Se anexează adeverința organului de poliție în original.
- XV. **Permis de vânatoare** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; organul emitent. Datele se obțin de la asociația de vânatoare, care a eliberat actul.
- XVI. **Formulare fiscale cu regim special, înseriate și numerotate** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria, numărul (sau de la numărul ... la numărul...), menționându-se dacă erau completate, ștampilate sau în alb și dacă se declară nule. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XVII. **Certificat de înregistrare fiscală** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul certificatului; data eliberării; organul emitent. Datele se obțin de la organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XVIII. **Licența de transport/copia conformă, certificat de transport în cont propriu/copia conformă, licența de traseu** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XIX. **Licența de transport rutier public în regim de taxi, licența taxi și licența de execuție pentru activitatea de dispecerat taxi** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XX. **Autorizația școlii de conducere auto, autorizația laboratoarelor de examinare psihologică, autorizația pentru efectuarea de operațiuni de comerț exterior cu produse strategice** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XXI. **Ciocane silvice de marcat/ pentru control, dispozitive de marcat material lemnos** - Denumirea completă și sediul solicitantului; forma ciocanului/dispozitivului; amprenta acestuia. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XXII. **Ștampile cu stema României** - Denumirea completă și sediul solicitantului; forma ștampilei; amprenta acesteia. Se anexează la cerere modelul ștampilei decupat de pe un act mai vechi. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XXIII. **Schimbări de nume** - Cerere cu viza oficiului de stare civilă în original; copie de pe certificatul de naștere al persoanei care își schimbă numele.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 117525